

คู่มือการปฏิบัติงานการตรวจและให้คำแนะนำ

การควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

คำนำ

คู่มือการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง ได้รวบรวมสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แนวทางขั้นตอนในการปฏิบัติงานการดำเนินงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่อำเภอกุเพียง เพื่อประโยชน์สำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่อำเภอกุเพียงให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอกุเพียงทุกระดับ รวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการศึกษาแนวทางเพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ทั้งในระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านต่อไป

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอกุเพียง

เมษายน ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ สารสำคัญ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑	๑
บทที่ ๒ แนวทางปฏิบัติในการตรวจและให้คำแนะนำควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง	๔
- แนวทางการปฏิบัติงานการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน	๔
- แบบประเมินสถานที่ทำงาน/สถานประกอบการในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการ ควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์	๕
- ผังการปฏิบัติงานการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน	๗
บทที่ ๓ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และโทษของเจ้าพนักงานละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ และโทษของการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง	๘
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๘
- โทษของเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	๑๐
- โทษของการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์	๒๐
ภาคผนวก	๒๒
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานด้านการควบคุมการบริโภคและจำหน่าย เครื่องดัดแอลกอฮอล์	๒๓

บทที่ ๑

สารสำคัญ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑

หมวด ๔ การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๗ ห้ามขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัด หรือ สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้น บริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (๔) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (๕) สถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (๖) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๗) สวนสาธารณะของทางราชการ ที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ห้ามขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ไม่ให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือ ตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา) เวลาที่อนุญาตจำหน่าย ๒ ช่วง (ช่วงที่ ๑ ตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐-๑๔.๐๐ น. และช่วงที่ ๒ ตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐-๒๔.๐๐ น.) วันที่ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วันมาฆบูชา / วันวิสาขบูชา / วันอาสาฬหบูชา / วันเข้าพรรษา / วันออกพรรษา (ยกเว้น ร้านปลอดภาษีในท่าอากาศยานนานาชาติ) / วันอื่นๆตามประกาศของคณะรัฐมนตรี)

มาตรา ๒๙ ห้ามขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลต่อไปนี้ (๑) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี บริบูรณ์ (๒) บุคคลที่มึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา ๓๐ ห้ามขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือลักษณะ

- (๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (๒) การเร่ขาย
- (๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย
- (๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ
- (๕) โดยแจก แถม ให้หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือกับสินค้าอื่นหรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณีหรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม

(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ห้ามดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ ดังนี้

- (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา ยกเว้น : การดื่มที่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสรหรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี (การจัดเลี้ยงตามประเพณีกฎหมายยกเว้นให้เฉพาะงานแต่งงานเท่านั้น)
- (๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้น : บริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสรหรือการจัดเลี้ยงประเพณีหรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- (๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๘ (ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานควบคุมการจำหน่ายและบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์)

๑. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๘ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา, วิสาขบูชา, อาสาฬหบูชา, เข้าพรรษาและออกพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ
๒. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บนทาง พ.ศ.๒๕๕๘
๓. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๘
๔. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์บนทางรถไฟ พ.ศ. ๒๕๕๘ ห้ามขายหรือบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานีรถไฟ หรือในขบวนที่อยู่บนทางรถไฟตามกฎหมายว่าด้วยจัดวางการรถไฟและทางหลวง
๕. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ.๒๕๕๘ : ห้ามขายหรือบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่กำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการนอกเหนือจากสถานที่ราชการตามมาตรา ๒๗ (๓) และ พื้นที่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากสถานที่หรือบริเวณที่กำหนดตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยสถานที่ห้ามจำหน่ายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ.๒๕๕๕
๖. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘ : ห้ามขายหรือบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณท่าเรือโดยสารสาธารณะ

หรือบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง “ท่าเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำ ทุกชนิด ที่ใช้ขนส่งคนโดยสารตามเส้นทางที่หน่วยงานของรัฐกำหนด

๗. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ.๒๕๕๘ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางตามกฎหมายว่าด้วย การจราจรทางบก
๘. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสถานีส่ง พ.ศ.๒๕๕๘ ห้ามขายหรือบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานีส่งตามกฎหมายว่าด้วย การขนส่งทางบก

บทที่ ๒

แนวทางปฏิบัติในการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ อำเภอยะเอยีง

แนวทางการปฏิบัติงานการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ อำเภอยะเอยีง จังหวัดน่าน

1. ปฏิบัติงานตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ให้แก่ร้านค้าในพื้นที่ที่มีการจัดงานบุญ ประเพณี ร้านค้าชุมชน ในพื้นที่อำเภอยะเอยีง จังหวัดน่าน โดยคณะกรรมการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ อำเภอยะเอยีง จังหวัดน่าน
2. ผู้ปฏิบัติงานแสดงเอกสารการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าให้รับทราบ เพื่อดำเนินการตรวจและให้คำแนะนำโดยอาศัยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
3. การตรวจและให้คำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ อำเภอยะเอยีง จังหวัดน่าน จะดำเนินการใน ๒ สถานการณ์ได้แก่
 - 3.1 สถานการณ์ปกติ คณะกรรมการฯออกตรวจและให้คำแนะนำในพื้นที่ริมทางหรือฝั่งน้ำช่วงเทศกาลวันสงกรานต์ของทุกปี
 - 3.2 สถานการณ์ที่มีการร้องเรียน
4. เมื่อตรวจและให้คำแนะนำแล้วพบมีการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ผู้ปฏิบัติงานจะรายงานเป็นเอกสารให้แก่ผู้บังคับบัญชาทราบ ดังนี้
 - 2.1 กรณีไม่พบความผิด ผู้ปฏิบัติงานจะรายงานด้วยวาจาสายตรงทางโทรศัพท์มือถือของผู้บังคับบัญชาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานทันที และรายงานเป็นบันทึกข้อความเสนอให้ผู้บังคับบัญชารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 2 สัปดาห์
 - 2.2 กรณีพบความผิด ผู้ปฏิบัติงานจะรายงานด้วยวาจาสายตรงทางโทรศัพท์มือถือของผู้บังคับบัญชาหลังเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานทันที พร้อมส่งให้พนักงานกฎหมายอาญา(ตำรวจ) พิจารณาดำเนินคดี และผู้ปฏิบัติงานดำเนินการรายงานเป็นบันทึกข้อความเสนอให้ผู้บังคับบัญชารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 1 วัน
5. ในการตรวจและให้คำแนะนำฯ ใช้เครื่องมือแบบประเมินสถานที่ทำงาน/สถานประกอบการในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

แบบประเมินสถานที่ทำงาน/สถานประกอบการในการปฏิบัติตามกฎหมาย

เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดัดแปลงล้อ

คำชี้แจง : เอกสารนี้ เป็นเอกสารการประเมินสถานประกอบการในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดัดแปลงล้อ พ.ศ. 2551 โดยให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย / ลงใน () ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

คำอธิบาย :

ในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน หมายถึง บริเวณที่กำหนดไว้ให้เป็นพื้นที่ประกอบกิจการโรงงานตามที่ได้
จดทะเบียนไว้กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

นอกพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน หมายถึง บริเวณนอกเหนือจากพื้นที่ประกอบกิจการโรงงานต่อเนื่องไป
จนถึงรั้วหรือแนวเขตของโรงงาน

เกณฑ์การตัดสิน : ต้องไม่พบการกระทำผิดในสถานประกอบการ

1. ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

1. ชื่อสถานประกอบการ
2. ภายในสถานประกอบการ มีการขายเครื่องดัดแปลงล้อให้กับพนักงานหรือบุคคลทั่วไปหรือไม่
() มีการขาย () ไม่มีการขาย

2. การประเมินในพื้นที่ประกอบกิจการ

ฐานความผิด	ผลการประเมิน	
	พบความผิด	ไม่พบความผิด
มาตรา 27 (8) ห้ามขายเครื่องดัดแปลงล้อในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน		
มาตรา 31 (7) ห้ามดัดแปลงล้อในพื้นที่ประกอบกิจการโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน		
มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดัดแปลงล้อหรือแสดงชื่อหรือ เครื่องหมายของเครื่องดัดแปลงล้ออันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงให้ ผู้อื่นโดยตรงหรือโดยอ้อม		

หมายเหตุ :

มาตรา 27 (8) ยกเว้นการขายเครื่องดัดแปลงล้อที่ดำเนินการเป็นปกติธุระในทางการค้าของ
โรงงานผลิตเครื่องดัดแปลงล้อ

มาตรา 31 (7) ยกเว้นการบริโภคเครื่องดัดแปลงล้อที่เป็นขั้นตอนของการผลิตหรือรักษามาตรฐานการ
ผลิตเครื่องดัดแปลงล้อ

3. การประเมินนอกพื้นที่ประกอบกิจการ

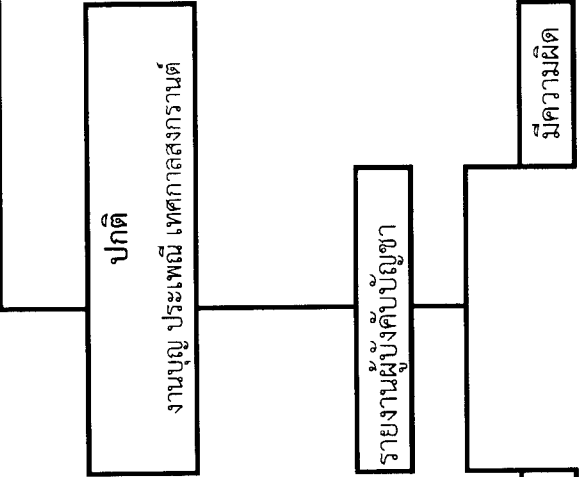
ฐานความผิด	ผลการประเมิน	
	พบความผิด	ไม่พบความผิด
พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2593 มาตรา 17 ห้ามขายสุราหรือนำสุราออกแสดงเพื่อขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต		
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่นนอกจากตั้งแต่เวลา 11.00 น. – 14.00 น. และตั้งแต่เวลา 17.00 น. – 24.00 น.		
กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่เวลา 18.00 น. ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนสิ้นสุดวันเลือกตั้ง		
พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 28 ห้ามขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันห้ามขาย ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา		
มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคล ดังต่อไปนี้ (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ (2) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้		
มาตรา 30 ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะ ดังต่อไปนี้ (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ (2) การเร่ขาย (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย		
(4) ให้หรือให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขันกีฬา การแสดง การชิงโชค ชิง รางวัล หรือให้สิทธิแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
(5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสินค้า อื่นหรือการให้บริการอย่างอื่น การแจกจ่ายเป็นตัวอย่าง การกำหนด เงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อ		
มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือ เครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจ ให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม		

ผังการปฏิบัติงานการตรวจและให้คำแนะนำการควบคุมเครื่องตั้งแอมพลิจูด อ้าเภอเพียง จังหวัดน่าน

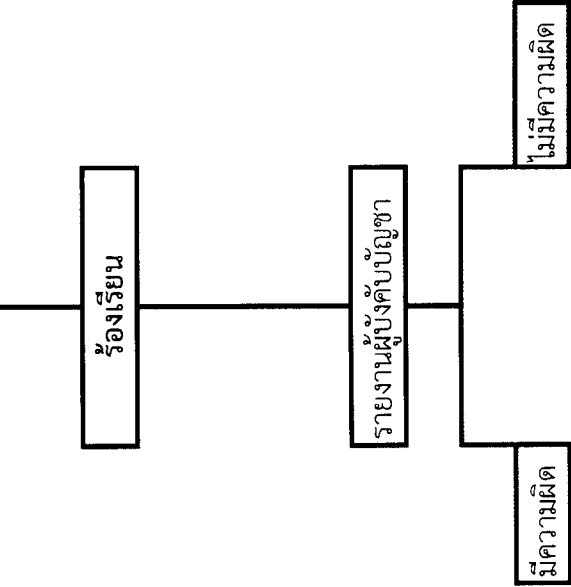
คณะทำงานด้านการ
ควบคุมการบริโภคและ
จำหน่ายเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์อำเภอเพียง

ตรวจ/แนะนำ
สถานประกอบการร้านค้า

กำหนดเวลา แล้วเสร็จ	๑ สัปดาห์
๑ วัน	
ทันที- ๒ สัปดาห์	
๑ วัน	

กำหนดเวลา แล้วเสร็จ	๑ วัน/ทันที
๑ วัน	
ทันที- ๒ สัปดาห์	
๑ วัน	

ส่งดำเนินคดี
โดย เจ้าพนักงานกฎหมายอาญา

บทที่ ๓

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

และ

โทษของเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
และโทษของการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง

๑. ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘
เพื่อแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพิ่มเติม ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๓๒) และ (๓๓) ของข้อ ๒ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓๒) นายแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กรมการแพทย์ กรมควบคุมโรค กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา”

“(๓๓) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน นักทรัพยากรบุคคล นักวิชาการเงินและบัญชี
นักวิชาการเผยแพร่ นักประชาสัมพันธ์ นักวิชาการพัสดุ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ นักจัดการงานทั่วไป
สังกัดกรมควบคุมโรค”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของข้อ ๓ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) ข้าราชการและพนักงานราชการ สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง และสำนักงาน
ป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ สังกัดกรมควบคุมโรค”

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ (๑๓) แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ (๑๓) ข้าราชการ พนักงานราชการ สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้ในข้อ ๔ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘

“(๒๘) ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้ในข้อ ๕ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘

“(๑๔) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ (๓๐) แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓๐) นักบริหารงานสาธารณสุข นักวิชาการสิ่งแวดล้อม เจ้าพนักงานเทศกิจ เจ้าหน้าที่เทศกิจ สังกัดเทศบาล”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๘ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มียศตั้งแต่สิบตำรวจตรีขึ้นไปและชั้นสัญญาบัตรผู้มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในเขตท้องที่ที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ”

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

๒. โทษของเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

มาตรา ๑๕๗ "ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๕๗ เป็นเสมือนบททั่วไป หากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติและประพฤติดังกล่าวแล้วไม่ผิดบทเฉพาะก็จะมาผิดมาตรานี้ ซึ่งความผิดตามมาตรา ๑๕๗ เราอาจแบ่งการกระทำเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ส่วนที่สองเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

องค์ประกอบสำหรับส่วนแรก เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๑. เป็นเจ้าพนักงาน มาตรา ๑๕๗ ครอบคลุมถึงเจ้าพนักงานทุกประเภท แต่ถ้าเป็นพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ก็จะไปเข้าบทเฉพาะตามมาตรา ๒๐๐

เจ้าพนักงาน หมายถึง เจ้าพนักงานทุกประเภท เช่น เจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล ป่าไม้อำเภอ พนักงานอัยการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๑๖๑/๒๕๕๗ การกระทำอันจะเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ ผู้กระทำต้องเป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งหมายถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา หรือผู้ที่มีกฎหมายบัญญัติว่าหากได้รับแต่งตั้งจากผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๒๒ มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ แต่เมื่อพิจารณา พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๓๙ ที่ว่าด้วยส่วนราชการของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่ปรากฏว่าสถาบันแห่งนี้เป็นส่วนราชการในสังกัดของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วย จำเลยจึงมิใช่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐที่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน และไม่ปรากฏ

ว่ามีบทมาตราใดบัญญัติว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันแห่งนี้เป็นเจ้าของงานตามความในประมวลกฎหมายอาญาด้วย การปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยในฐานะประธานกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยในการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของโจทก์ตามฟ้องจึงไม่อาจเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ ได้

ขณะเกิดเหตุจำเลยมีตำแหน่งเป็นรองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นข้าราชการพลเรือนและรับเงินเดือนจากงบประมาณแผ่นดิน ทำหน้าที่ประธานกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา การปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยตามฟ้องเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของประธานกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย มิได้เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของรองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน จะถือว่าการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยของจำเลยเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะรองปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยมิได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๙๙๖/๒๕๕๗ เจ้าพนักงานซึ่งจะเป็นผู้กระทำความผิดตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการนั้น หมายถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมาย โดยอาจจะบุไว้เป็นการเฉพาะเพื่อให้ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน หรือระบอบองค์การและให้ผู้ที่สังกัดอยู่เป็นเจ้าพนักงาน หรืออาจเป็นการแต่งตั้งโดยกฎหมายทั่วไปซึ่งระบุถึงวิธีการแต่งตั้งไว้ และได้มีการแต่งตั้งถูกต้องตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับส่วนราชการ แม้จะมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด แต่ส่วนราชการเกิดขึ้นโดยบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน การแบ่งส่วนราชการหรือกฎหมายจัดตั้งส่วนราชการนั้น มิใช่ได้รับการแต่งตั้งโดยกฎหมาย จำเลยที่ ๑ (สภาความมั่นคงแห่งชาติ) จึงหาใช่เจ้าพนักงานตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายอาญาไม่

๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อาจแยกองค์ประกอบออกเป็น

(๑) "ปฏิบัติ" ได้แก่

ตำรวจจับโดยไม่ชอบ เช่น จับโดยไม่มีหมาย ทั้งไม่เป็นความผิดซึ่งหน้าและไม่ใช้เหตุฉุกเฉินอย่างยิ่ง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๖/๒๕๑๖ โจทก์ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า แต่ความผิดที่โจทก์กระทำเป็นแต่เพียงความผิดฐานลหุโทษ ฐานฉกฉวยทรัพย์ในโรงภาพยนตร์เก็บค่าดูจากประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยทุกคนรู้จักหลักแหล่งของโจทก์แล้ว จึงไม่เป็นเหตุให้ถือว่าเป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๖(๒) การที่จำเลยทั้งหมดผู้เป็นเจ้าพนักงานไปทำการจับกุมโจทก์ในโรงภาพยนตร์ในเวลากลางคืนโดยไม่มีหมาย จึงไม่มีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมาย โจทก์มีสิทธิป้องกันการจับกุมได้ และการที่จำเลยทั้งหมดควบคุมโจทก์จากโรงภาพยนตร์ไปสถานีตำรวจ ถือได้ว่าเป็นการหน่วงเหนี่ยวโจทก์ให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกายเช่นกัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒๔๓/๒๕๔๒ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจเข้าจับกุมผู้เสียหายที่ได้ก่อการทะเลาะวิวาทก่อนหน้านั้นแต่เหตุแห่งการทะเลาะวิวาทได้ยุติลงแล้ว เหตุวิวาทยังไม่ขัดแย้งว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด ไม่ใช่การกระทำความผิดซึ่งหน้า โดยมีคู่กรณีกับผู้เสียหายชี้ให้จับ แต่มีได้ร้องทุกข์ไว้ตามระเบียบอีกทั้งไม่ใช่กรณีที่มีเหตุสงสัยว่ากระทำความผิดมาแล้วหลบหนี จำเลยซึ่งไม่มีหมายจับไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะจับผู้เสียหาย จำเลยจับผู้เสียหายโดยไม่แจ้งข้อหาไม่ทำบันทึกจับกุม ไม่ส่งมอบตัวให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี กลับ

นำไปควบคุมที่ด่านตรวจ ซี่งเจตนาจำเลยว่ากระทำโดยโง่เขลา แสดงอำนาจ เพื่อข่มขู่กลั่นแกล้งผู้เสียหายให้เดือดร้อนเสียหาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องรุนแรงต่อความรู้สึกของประชาชนไม่มีเหตุที่จะรอการลงโทษ

หัวหน้า(สรรพากรจังหวัด)รายงานเท็จจนผู้ได้บังคับบัญชาถูกตั้งกรรมการสอบสวน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๗๐/๒๕๓๐ การที่จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นสรรพากรจังหวัดสั่งให้จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๓ เสนอสำนวนการตรวจสอบภาษีอากรของห้าง จ. ต่อจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๑ ก็ปฏิบัติตาม โดยไม่ผ่านการตรวจพิจารณาของโจทก์ซึ่งเป็นผู้ช่วยสรรพากรจังหวัด ตามคำสั่งและระเบียบปฏิบัติของทางราชการนั้น เป็นกรณีที่จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจที่จะสั่งการใดให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตามได้ เพื่อให้งานดำเนินไปโดยถูกต้องและรวดเร็วเกิดผลดีแก่ทางราชการทั้งนี้เพราะคำสั่งและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ย่อมมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ส่วนจำเลยที่ ๑ นั้นพึงจะเข้ารับราชการ ย่อมจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในสำนักงาน ประกอบกับโจทก์และจำเลยที่ ๑ ได้มีการโต้เถียงกันเกี่ยวกับการตรวจสอบภาษีอากรของห้างดังกล่าว การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงไม่อาจฟังได้ว่ามีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์อันจะเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ส่วนการที่จำเลยที่ ๒ รายงานต่ออธิบดีกรมสรรพากรว่า โจทก์ได้มอบเงินแก่จำเลยที่ ๒ เพื่อให้จำเลยที่ ๒ ช่วยเหลือในการชำระภาษีอากรของห้าง จ. นั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าโจทก์มีพฤติการณ์ดังที่จำเลยที่ ๒ รายงานโดยจำเลยที่ ๒ ซึ่งมีเรื่องโกรธเคืองกับโจทก์เป็นส่วนตัวแก่สำนวนดังกล่าวจนโจทก์ถูกตั้งกรรมการสอบสวนและให้ออกจากราชการไว้ก่อน จึงเป็นความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และการบรรยายฟ้องในเรื่องแก้สำนวนของจำเลยที่ ๒ นี้ เป็นการบรรยายฟ้องอ้างว่าจำเลยที่ ๒ ได้กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๗ อีกกระทงหนึ่ง นอกเหนือจากข้อหาหมิ่นประมาทตามมาตรา ๓๒๖ ซึ่งถึงที่สุดแล้ว จึงลงโทษจำเลยที่ ๒ ตามมาตรา ๑๕๗ ได้

(๒) "ละเว้นการปฏิบัติ"

ตำรวจไม่ใส่ใจเรื่องที่ญาติของผู้ต้องหาขอประกันตัว โดยไม่ได้ดำเนินการอย่างใดตามระเบียบราชการเลย แต่ออกไปรับประทานอาหารและไปโต๊ะสนุกเกอร์ ถือเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๗๗/๒๕๓๔ จำเลยเป็นข้าราชการตำรวจซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่โจทก์เป็นผู้ต้องหาและถูกจับมาควบคุมไว้ การที่จำเลยพูดในตอนแรกที่ญาติโจทก์แสดงความจำนงขอประกันตัวโจทก์ว่าจะประกันไปทำไมจะดัดนิสัย ๒ - ๓ วันก่อน และว่าจำเลยไม่ว่างจะไปตั้งด่านตรวจ แต่จำเลยกลับไปรับประทานอาหารโดยมิได้ตั้งด่านตรวจตามที่พูดไว้นานเกือบ ๑ ชั่วโมง จึงกลับมาที่สถานีตำรวจแล้วจำเลยพูดกับญาติโจทก์อีกครั้งหนึ่งว่าจะประกันไปทำไม ตอนนี้อยู่เสียหายน่ากลัวแรงให้ถูกขัง ๔ - ๕ วันก่อน จากนั้นจำเลยก็ออกไปโต๊ะสนุกเกอร์ ดังนี้ จำเลยมีหน้าที่จะต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ และตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา ฯ และมีหน้าที่ต้องชวนขวยกระวีกระวาดแนะนำชี้แจงแก่ญาติโจทก์ที่มาติดต่อขอประกันตัวโจทก์ว่าจะยื่นเรื่องราวได้อย่างไร นำเสนอแก่ใคร และจำเลยต้องคอยให้โอกาสในการที่คนเหล่านั้นจะได้ดำเนินการดังกล่าวไปด้วยดี รวดเร็วและเรียบร้อยตามสมควรแก่เวลาและพฤติการณ์การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ผู้ถูกคุมขังเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗

ป่าไม้ไม่ตรวจไม้แล้วรับรองเท็จว่าตรวจแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐/๒๕๔๒ ป่าไม้เขตได้ให้จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่คัดเลือกไม้ที่ไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทไม้แก่งัดมีขนาดโตเกินขนาดจำกัดมากและอยู่ในวัยเสื่อมโทรมหรือยอดไม้สมบูรณ์และให้ติตราคัดเลือกอนุญาตให้ตัดฟันไม้เพื่อบำรุงป่า หรือ บร. กับทำบัญชีคัดเลือกไม้เสนอผู้บังคับบัญชาแล้วป่าไม้เขตจะได้ประมวลหาผู้รับจ้างตัดโค่นและซื้อไม้ดังกล่าว โดยแต่งตั้งให้จำเลยที่ ๕ ถึงที่ ๙ และที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๕ ไปทำการตรวจวัดติตรารัฐบาลขาย หรือ รข. เป็นการอนุญาตให้ชักลากไม้ได้ โดยจำเลยที่ ๕ ถึงที่ ๙ และที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๕ จะต้องติตราเฉพาะไม้ที่มีตรา บร. เท่านั้น และจะต้องตรวจดูว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ติตราต้นไม้ถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้อง จะติตรา รข. ไม่ได้ และจะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แต่จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ กลับติตราไม้ที่ไม่มีถูกต้อง จะติตรา รข. ไม่ได้ และจะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แต่จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ กลับติตราไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจเป็นการขัดคำสั่ง ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เกิดความเสียหายแก่กรมป่าไม้และรัฐเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

พนักงานสอบสวนไม่รับแจ้งความร้องทุกข์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๔๓๖/๒๕๓๑ การที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจสืบสวนสอบสวนคดีอาญาได้รับแจ้งความจาก ข. ว่ามีคนร้ายลักเรือและเครื่องยนต์ของผู้เสียหายไป แต่ไม่ยอมลงรับแจ้งความในประจำวันเป็นหลักฐานและเมื่อจับคนร้ายที่ลักทรัพย์ดังกล่าวแล้ว จำเลยกลับปล่อยตัวคนร้ายไปเสีย ถือได้ว่าจำเลยได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และยังเป็นการกระทำการในตำแหน่งหน้าที่อันเป็นการมิชอบเพื่อจะช่วยเหลือคนร้ายมิให้ต้องโทษตามมาตรา ๒๐๐ วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ต้องลงโทษตามมาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบทหนัก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๖๓๐/๒๕๔๙ โจทก์ทั้งสองเมาสุราจนครองสติไม่ได้ ประพฤติตนวุ่นวายในทางสาธารณะหรือสาธารณสถาน แต่โจทก์ทั้งสองได้ชำระค่าปรับตามที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบแล้ว ทำให้คดีอาญาที่โจทก์ทั้งสองถูกกล่าวหาเป็นอันเลิกกันตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓๗ (๒) เมื่อโจทก์ทั้งสองกล่าวหาต่อจำเลยในฐานะพนักงานสอบสวนว่า จำเลยตำรวจ ป. ทำร้ายร่างกายโจทก์ทั้งสองในเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยตำรวจ ป. ได้กระทำความผิดข้อหาทำร้ายร่างกาย ทำให้โจทก์ทั้งสองเสียหายโดยมีเจตนาจะให้จำเลยตำรวจ ป. ได้รับโทษเช่นนี้ จึงเป็นคำร้องทุกข์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๒ (๗) และเป็นการกระทำที่แตกต่างหากจากการกระทำที่โจทก์ทั้งสองถูกกล่าวหาว่าเมาสุราจนครองสติไม่ได้ ประพฤติตนวุ่นวายในทางสาธารณะหรือสาธารณสถาน จำเลยในฐานะพนักงานสอบสวนมีหน้าที่ต้องรับคำร้องทุกข์ของโจทก์ทั้งสองไว้เพื่อดำเนินการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ต่อไปการที่จำเลยไม่รับคำร้องทุกข์ของโจทก์ทั้งสองในข้อหาทำร้ายร่างกาย อ้างเพียงว่าคดีเลิกกันแล้วโดยไม่มีกฎหมายให้อำนาจ จึงเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย

การพิจารณาคดีในข้อหาทำร้ายร่างกายเกิดขึ้นหลังจากจำเลยไม่ยอมรับคำร้องทุกข์ของโจทก์ทั้งสองแล้ว จนโจทก์ทั้งสองต้องไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนคนอื่นในเวลาต่อมา แม้ศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้องก็ไม่มีผลลบถึงการกระทำของจำเลยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และฟังไม่ได้ว่าจำเลยใช้ดุลพินิจโดยชอบ

(๓) "หน้าที่"

ต้องเป็นเรื่องที่เจ้าพนักงานนั้นมีหน้าที่ต้องทำ ถ้าเป็นเรื่องนอกหน้าที่หรือพ้นหน้าที่ไปแล้วก็ไม่ผิด มาตรา ๑๕๗ รวมทั้งถ้าไม่มีหน้าที่เลยก็ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗ เช่น

ขณะเกิดเหตุอยู่นอกหน้าที่แล้ว ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๙๔/๒๕๒๕ ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ นั้นจะต้องเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตั้งนั้น เมื่อโจทก์ไปยื่นคำคัดค้านเกี่ยวกับที่ดินและจำเลยก็ได้รับคำคัดค้านของโจทก์ไว้ดำเนินการต่อไป ถือได้ว่าจำเลยปฏิบัติตามหน้าที่โดยชอบแล้ว แม้จำเลยจะกล่าวต่อ โจทก์ว่า "มึงมาค่านแล้ว ทำไมมึงมาค่านอีก ฯลฯ" ต่อไปอย่าเข้ามาทำนาที่กูรังวัดไว้ รู้จักกว่าเป็นที่ดินใหญ่ไหม ขึ้นดื้อทำไปต้องเป็นข้าวของคนอื่น ฯลฯ" ก็ไม่ทำให้โจทก์เสียหายเกี่ยวกับคำคัดค้านของโจทก์ เพราะการกล่าวถ้อยคำดังกล่าวหาใช่เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ไม่

ถูกสั่งมิให้ปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนแล้ว ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๕๕/๒๕๒๐ จำเลยรับราชการเป็นตำรวจ แต่ในขณะที่แสดงตัวเป็นเจ้าพนักงานทำการจับกุมผู้เสียหายแล้วไม่นำส่งสถานีตำรวจ กลับพาไปข่มขืนกระทำชำเราและปล่อยตัวไปนั้น จำเลยถูกสั่งพักราชการแล้ว แม้จะยังมีได้มีคำสั่งปลดหรือให้จำเลยออกจากราชการ จำเลยก็ถูกสั่งมิให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามตำแหน่งหน้าที่ การกระทำของจำเลยจึงมิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ของตน ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๒๐/๒๕๒๓ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๘ นั้น จะต้องเป็นเจ้าพนักงานที่ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบส่วนมาตรา ๑๕๗ นั้น จะต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติเฉพาะแต่ตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้นั้นโดยตรงตามที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่นั้นๆ เท่านั้น ถ้าไม่เกี่ยวกับหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้นั้นโดยตรงแล้วย่อมไม่เป็นความผิดตามมาตรานี้ และคดีนี้ข้อเท็จจริงคงฟังได้เป็นยุติตามที่ศาลอุทธรณ์ฟังมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนว่าจำเลยไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับคดีที่ ส. ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด การที่จำเลยเรียกและรับเงินจาก บ. เป็นเรื่องปฏิบัตินอกหน้าที่ แสดงว่าจำเลยไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ใดๆ เกี่ยวกับคดีที่ ส. เป็นผู้ต้องหาเลย การที่จำเลยเรียกและรับเงินไปจาก บ. จึงเป็นเรื่องปฏิบัตินอกหน้าที่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๒/๒๕๔๓ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จำเลยมีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รายงานและให้ความเห็นในการขอลาออกจากผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ ไม่มีหน้าที่ในการทำหนังสือขอลาออกของ ข. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองในท้องที่ของจำเลยและใช้เอกสารปลอม จึงไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

ตำรวจสายสืบขอเงินค่าสืบจากผู้เสียหาย ในขณะที่ยังไม่มีการแจ้งความและยังไม่มีการออกหมายจับคนร้าย ถือว่าขณะนั้นยังไม่มีหน้าที่ จึงไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๕๓/๒๕๓๐ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ มีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญา และจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย การที่จำเลยทราบจากผู้เสียหายว่ามีคนร้ายลักทรัพย์ผู้เสียหาย แล้วจำเลยพูดว่าเรื่องนี้พอสืบได้แต่ต้องไต่ทรัพย์สินโดยไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รู้ว่าผู้ใดเป็นคนร้ายลักทรัพย์หรือรับของโจรรายนี้และยังไม่รู้ว่าทรัพย์สินที่ถูกลักรายนี้ถูกเก็บรักษาไว้ ณ ที่ใด ทั้งยังไม่ได้มีการแจ้งความออกหมายจับคนร้าย จำเลยจึงไม่มีอำนาจหน้าที่จะจับกุมผู้ใดมาดำเนินคดีหรือนำทรัพย์สินที่ถูกลักไปมาคืนผู้เสียหายหรือส่งมอบพนักงานสอบสวน ยัง

ถือไม่ได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือทุจริตตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ กรณีตำรวจทำร้ายร่างกายผู้ต้องหาเพื่อให้รับสารภาพในข้อหาที่ถูกกล่าวหา ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวอยู่ในอำนาจหน้าที่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๙๙/๒๕๐๘ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ในระหว่างสอบสวนโจทก์ ได้ทำร้ายโจทก์เพราะโจทก์ไม่ยอมรับสารภาพ ไม่ยอมลงชื่อตามที่จำเลยต้องการ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ เป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗, ๓๔๑

ถ้าตำรวจทำร้ายในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ แต่เป็นเรื่องส่วนตัว ก็ไม่ใช่เรื่องการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๔/๒๕๓๑ ปกติการทำร้ายร่างกายไม่เกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจจับโจทก์ข้อหาวิ่งราวทรัพย์ แล้วทำร้ายร่างกายโจทก์โดยเจตนาทำร้ายธรรมดา มิใช่เพื่อประสงค์จะให้เกิดผลอันใดในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพราะจำเลยจับโจทก์ได้แล้ว ทั้งจำเลยมิใช่พนักงานสอบสวนที่ทำร้ายโจทก์เพื่อประสงค์จะให้โจทก์รับสารภาพ กรณีจึงมิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ เมื่อโจทก์ได้รับอันตรายแก่กายจากการกระทำของจำเลยจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๒๙๕

สิบเวรลวนลามทางเพศผู้ต้องหาหญิงที่ถูกตำรวจอื่นจับมาฐานเป็นเจ้ามือสลากกินรวบ ถือว่ากระทำนอกหน้าที่ ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๓๗/๒๕๐๔ ศาลฎีกาเห็นว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เป็นความผิดที่เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้นเองโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือโดยทุจริต แต่ที่โจทก์ฟ้องและนำสืบว่าจำเลยเข้าไปครอบครองตัวโจทก์เล็กผ้าและจับนม เป็นการกระทำในทางรักใคร่ในทางชู้สาวหรือจะร่วมประเวณีกับโจทก์ ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจเลยการกระทำของจำเลยจึงไม่มีมูลความผิดตามมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๑๓๕/๒๕๓๕ ความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ จะต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติซึ่งอยู่ในหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้นเองโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือโดยทุจริต ถ้าเป็นการกระทำนอกหน้าที่ไม่ผิดมาตรานี้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นอันยุติได้ว่าจำเลยที่ ๒ ไม่มีอำนาจหรือหน้าที่ใด ๆ เกี่ยวกับคดีที่คนร้ายลักกระเป๋ของผู้เสียหายที่ ๒ และที่ ๓ กับการปล่อยคืนรถยนต์ให้แก่ผู้เสียหายที่ ๑ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๒ เป็นตัวการในการเรียกและรับเงินจากผู้เสียหายที่ ๑ จึงเป็นเรื่องปฏิบัติหน้าที่ ไม่เป็นความผิดตาม ป.อ.มาตรา ๑๕๗

การกระทำที่อยู่ในหน้าที่นั้น หน้าที่ต้องเกิดจากคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายจากผู้มีอำนาจมอบหมายหรือมีอำนาจสั่งเท่านั้น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๘๐/๒๕๓๑ คำสั่งของบุคคลซึ่งมิได้เป็นผู้บังคับบัญชาที่ได้มอบหมายงานให้จำเลยปฏิบัติ เป็นคำสั่งที่ออกโดยไม่มีอำนาจ จำเลยจึงไม่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจกระทำการตามคำสั่งนั้น การที่จำเลยรับเงินค่าดูแลสิ่งปฏิกลของเทศบาลซึ่งมิใช่หน้าที่ของจำเลยแล้วเบียดบังไว้จึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗, ๑๕๗ และ ๑๖๑ แต่เป็นความผิดฐานยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ แม้อันมาจำเลยจะได้นำเงินจำนวนที่ยักยอกไปดังกล่าวมาชดใช้คืนแก่เทศบาลก็ตาม ก็เป็นเพียงการกระทำเพื่อบรรเทาความเสียหายเท่านั้น เมื่อไม่ปรากฏว่าเทศบาลซึ่งเป็นผู้เสียหาย

ตกลงให้ระงับข้อพิพาทหรือสละสิทธิในการดำเนินคดีอาญากับจำเลยเช่นนี้ ย่อมถือไม่ได้ว่า เป็นการยอมความกัน โดยถูกต้องตามกฎหมายที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๒)

(๔) โดยมีชอบ

กระทำความผิดความสงบเรียบร้อย แม้ไม่ถูกขึ้นตอนไปบ้าง ไม่เป็นการกระทำโดยมิชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๓๗/๒๕๑๕ ผู้เสียหายถูกเตะทั้งรองเท้า มีบาดแผล คือ ๑. รอยช้ำบวมที่หน้าผากข้างขวาเหนือคิ้วขวา ๒. เบ้าตาขวาช้ำบวมเขียว ตาขวามีรอยช้ำเลือด ๓. ริมฝีปากล่างซ้ายแตก ๔. รอยช้ำบวมที่ปลายคาง ๕. หัวเข่าซ้ายบวมเล็กน้อย มีรอยถลอกเลือดออกช้ำบาดแผลทั้งหมดควรจะหายภายใน ๗ วัน เช่นนี้ ถือว่าได้รับอันตรายแก่กาย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙๕ แล้ว

จำเลยเป็นเจ้าสิบตำรวจและสิบตำรวจเอกได้จับกุมผู้เสียหายในข้อหาเสพสุราจนเป็นเหตุให้มาประพบัติ รุนววยครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ เมื่อนำไปยังสถานีตำรวจแล้วผู้เสียหายยังร้องเอะอะอาละวาด ตะ โน่นตะนี้ เดินไปมาและจะลงมาจากสถานีตำรวจ จำเลยจึงเอาตัวผู้เสียหายเข้าไปขังไว้ในห้องขังเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และเพื่อไม่ให้ทรัพย์สินของทางราชการเสียหาย ดังนี้ไม่ถือว่าจำเลยปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหาย หรือหน่วงเหนี่ยวกักขังทำให้ผู้เสียหายปราศจากเสรีภาพในร่างกายอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ ๓๑๐

ตำรวจไม่จับเพื่อหลีกเลี่ยงเหตุรุนแรง ไม่เป็นการกระทำโดยมิชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๖/๒๕๓๒ จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่เกิดเหตุได้ พบกลุ่มเยาวชนกำลัง ขัดขวางการปฏิบัติการตามหน้าที่ และข่มขืนใจเจ้าพนักงานสรรพสามิตให้ปล่อยตัว อ. ผู้ต้องหา ให้คืนสุราแช่ของกลาง ให้มอบบันทึกการจับกุม และการตรวจค้นยึดสุราแช่จำเลยที่ ๑ มิได้ทำการจับกุมในทันที ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้นนั้น ยังถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้ละเว้นการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๓. เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด (เจตนาพิเศษ)

เป็นเจ้าพนักงานแต่ไปร่วมกระทำความผิดเล่นการพนันด้วยแล้วไม่จับกุมผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน

ไม่เป็นความผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๘๓๖-๗๘๓๗/๒๕๔๔ จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำความผิดแต่จำเลยกลับเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยการร่วมเล่นการพนันไพรมี่ แล้วจำเลยไม่จับกุมผู้ร่วมเล่นไพรมี่ ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร่วมเล่นการพนันหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การกระทำความผิดของจำเลยจึงไม่มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

ถ้าการกระทำนั้นขาดเจตนาพิเศษ ไม่ผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๙๕/๒๕๔๓ การที่จะมีความผิดฐานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตาม ป.อ.มาตรา ๑๕๗ จะต้องประกอบด้วยเจตนาพิเศษ คือต้องเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด จำเลยเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ได้ลงลายมือชื่อออก น.ส.

๓ ก. ระบุชื่อ ต.เป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามเรื่องราวเท็จ เอกสารปลอมที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องนำเสนอ โดยไม่ได้ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงตามอำนาจหน้าที่ อันเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยมีเจตนาพิเศษละเว้นไม่ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมที่ดิน ต.หรือผู้หนึ่งผู้ใดจำเลยจึงไม่มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามป.อ.มาตรา ๑๕๗

๔. เจตนา

พนักงานอัยการบรรยายฟ้องคลาดเคลื่อนไป ไม่ถือว่าเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิ

ชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๗๕/๒๕๓๑ จำเลยซึ่งเป็นพนักงานอัยการฟ้องโจทก์ในข้อหาดูหมิ่น หมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์ ฯ โดยบรรยายฟ้องเป็นสองตอน คือตอนแรกเป็นข้อความที่อ้างว่าโจทก์เป็นผู้กล่าวซึ่งได้ระบุไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ ส่วนตอนหลังมีใจความเป็นการแปลหรืออธิบายความหมายของข้อความในตอนแรก ดังนี้ เมื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๕) ประกอบแล้ว แสดงว่าข้อความที่พนักงานอัยการระบุไว้ในเครื่องหมายอัญประกาศ คือ 'ถ้อยคำพูด' ที่พนักงานอัยการต้องกล่าวไว้ในฟ้อง ตามบทกฎหมายดังกล่าว และข้อความตอนหลังเป็นการอธิบายความหมายเท่านั้น เมื่อข้อความที่โจทก์ฟ้องอ้างว่าจำเลยบรรยายฟ้องอันเป็นความเท็จเป็นส่วนหนึ่งของคำบรรยายฟ้องในตอนหลังและมีลักษณะเป็นการอธิบายความหมายด้วยเช่นกัน จึงเห็นได้ว่าข้อความที่โจทก์อ้างว่าเป็นเท็จนั้นพนักงานอัยการมีความประสงค์จะอธิบายความหมายของถ้อยคำพูดของโจทก์เท่านั้น แม้จะใช้ถ้อยคำผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้าง กรณีก็ไม่อาจถือได้ว่าพนักงานอัยการยื่นข้อเท็จจริงดังกล่าว การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดฐานฟ้องเท็จ ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐ และจำเลยย่อมไม่มีเจตนาหมิ่นประมาทโจทก์แต่อย่างใด กับไม่มีมูลเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ด้วย

การใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานตามอำเภอใจโดยปราศจากเหตุผล ถือว่ามีเจตนากระทำความผิด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๖๖๓/๒๕๔๓ แม้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการฯ มาตรา ๒๗บัญญัติให้เป็นอำนาจของประธานคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) ที่จะเสนอ ก.อ. ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการอัยการนอกจากตำแหน่งอัยการผู้ช่วยแต่จำเลยซึ่งเป็นอธิบดีกรมอัยการหรืออัยการสูงสุดในฐานะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการอัยการทั่วประเทศในการใช้อำนาจบริหารงานบุคคลยังมีอำนาจเสนอตารางประวัติการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติหน้าที่ของประธาน ก.อ. รวมทั้งมีอำนาจเสนอเรื่องต่อ ก.อ. ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ การจัดทำตารางประวัติการปฏิบัติราชการเสนอที่ประชุม ก.อ. เพื่อพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการอัยการ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของจำเลย

อำนาจของอธิบดีกรมอัยการหรืออัยการสูงสุดในเรื่องนี้มีลักษณะเป็นอำนาจในเชิงดุลพินิจที่อาจเลือกวินิจฉัยหรือเลือกกระทำได้อย่างที่ชอบด้วยกฎหมาย การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของอธิบดีกรมอัยการหรืออัยการสูงสุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ นี้ นอกจากหมายถึงการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นการกระทำนอกขอบเขตแห่งอำนาจหรือโดยปราศจากอำนาจประการหนึ่ง ที่เป็นการกระทำฝ่าฝืนต่อวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้นประการหนึ่ง และที่เป็นการกระทำที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอีกประการหนึ่งแล้ว ยังหมายถึงการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบอีกด้วย

การใช้อำนาจดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาสั่งการหรือเลือกกระทำตามที่เห็นว่าเหมาะสมโดยศาลไม่แทรกแซงนั้น หมายความว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจไปในทางใดแล้ว ศาลต้องยอมรับการใช้ดุลพินิจนั้น แต่การใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาจะต้องอยู่ภายในขอบเขตของความชอบด้วยกฎหมาย คือ ต้องมิใช่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ มิใช่การใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ หรือโดยปราศจากเหตุผล

การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ รวมทั้งตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายนั้นมีการพิจารณาอาวุโสประกอบ การที่จำเลยเสนอตารางประวัติการปฏิบัติราชการแก่ประธาน ก.อ. เพื่อแต่งตั้งอัยการพิเศษฝ่ายโดยเสนอชื่อบุคคลที่มีอาวุโสต่ำกว่าโจทก์ไว้เป็นอันดับสูงกว่าโจทก์ถึงสามครั้งเพราะถือเอาสาเหตุที่จำเลยมีสาเหตุส่วนตัวกับโจทก์ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบดังกล่าวจำเลยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ในฐานะที่จำเลยเป็นเจ้าพนักงานจำเลยจึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๙๑

อัยการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสั่งไม่ฟ้องคดีโดยมิได้อยู่บนรากฐานของความสมเหตุสมผล เป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ ถือว่ามีเจตนากระทำความผิด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๐๙/๒๕๔๙ การวินิจฉัยสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการมิใช่เป็นการวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดหรือเป็นผู้บริสุทธิ์ดังเช่นกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล แต่เป็นเพียงการวินิจฉัยมูลความผิดตามที่กล่าวหาเท่านั้น ซึ่งเกณฑ์วินิจฉัยมูลความผิดของพนักงานอัยการที่วินิจฉัยสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องผู้ต้องหาต้องมีเหตุผลอันสมควรเพียงพอหรือไม่ที่จะนำผู้ต้องหาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาเพื่อให้ศาลวินิจฉัยขั้นสุดท้ายว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ดังนั้น การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสั่งคดีของจำเลยที่มีคำสั่งไม่ฟ้องบริษัท ส. และ ป. ทั้งที่หนังสือพิมพ์ ซึ่งบริษัท ส. เป็นเจ้าของและ ป. เป็นบรรณาธิการลงข้อความเป็นการเท็จ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ในกรณีนี้ เป็นการใช้ดุลพินิจที่มีได้อยู่บนรากฐานของความสมเหตุสมผล แต่เป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ จึงเกินล้าออกนอกขอบเขตของความชอบด้วยกฎหมาย และในฐานะที่จำเลยเป็นข้าราชการอัยการชั้นสูง จำเลยย่อมทราบดีถึงเกณฑ์วินิจฉัยมูลความผิดของพนักงานอัยการ การใช้ดุลพินิจผิดกฎหมายในกรณีนี้ จำเลยเห็นได้อยู่ในตัวแล้วว่าเป็นการมิชอบและยังเห็นได้อีกว่าจำเลยเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหาย อีกทั้งเพื่อจะช่วยเหลือบริษัท ส. และ ป. มิให้ต้องโทษจากการกระทำความผิดของตนอีกด้วย จำเลยจึงมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง

ผู้บังคับบัญชาประวิงเวลาไม่ให้ข้าราชการกลับเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะที่ต้องการกลั่นแกล้ง เป็นความผิดมาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๐๕/๒๕๔๔ จำเลยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สั่งพักราชการโจทก์ซึ่งเป็นปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยปราศจากเหตุอันสมควรด้วยเหตุที่บริษัท ฮ. พ้องโจทก์เป็นคดีอาญาขอหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และศาลชั้นต้นสั่งประทับฟ้องต่อมานายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้จำเลยยกเลิกคำสั่งพักราชการโจทก์และมีคำสั่งให้โจทก์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ซึ่งขณะนั้นตำแหน่งยังว่างอยู่ จำเลยสามารถสั่งให้เข้ารับราชการได้ทันที แต่จำเลยกลับเสนอขอกำหนดตำแหน่งที่ปรึกษา เพื่อจะให้โจทก์เข้ารับราชการในตำแหน่งดังกล่าว และได้ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้ทบทวนคำสั่งทั้งที่จำเลยเป็นนักกฎหมายและมีประสบการณ์ในการทำงานราชการมามาก ทั้งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ระบุไว้ว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ จำเลยมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเท่านั้นแม้คำสั่งดังกล่าวไม่ได้กำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ แต่ก็ต้องปฏิบัติตามในเวลาอันสมควร ทั้ง

การปฏิบัติตามที่กระทำได้โดยง่าย แต่จำเลยกลับปล่อยให้ล่วงเลยถึง ๗ เดือน จึงมีคำสั่งให้โจทก์กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ซึ่งเหลือเวลา ๑๕ วัน โจทก์จะครบเกษียณอายุ แสดงว่าจำเลยมีเจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

องค์ประกอบส่วนที่สอง เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

๑. เป็นเจ้าพนักงาน

๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

๓. โดยทุจริต

๔. โดยเจตนา

ซึ่งองค์ประกอบก็จะคล้ายกับส่วนแรก แตกต่างเฉพาะข้อ ๓. คือการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นนั้นต้องมี

เจตนาทุจริต

ตัวอย่างการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๗๗/๒๕๒๕ จำเลยรับราชการเป็นตำรวจซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย ย่อมเป็นเจ้าพนักงาน แม้จำเลยจะรับราชการประจำกองกำกับการตำรวจม้า มีหน้าที่ในการถวายอารักขาแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรอบเขตพระราชฐานก็เป็นเพียงหน้าที่เฉพาะตามคำสั่งแต่งตั้งของทางราชการแต่โดยทั่วไปจำเลยยังมีอำนาจสืบสวนคดีอาญาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ การที่จำเลยจับกุมโจทก์ร่วมหาว่ามีพลอยหนีภาษีและยึดพลอยของกลางไว้จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานตามกฎหมายเมื่อจำเลยจับกุมโจทก์ร่วมและยึดพลอยของกลางไว้ แล้วกลับปล่อยโจทก์ร่วมไปไม่นำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมาย ย่อมเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๑๙๔/๒๕๓๖ จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ เป็นข้าราชการครูได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบสัมภาษณ์ในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการครูตามคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ย่อมถือว่าเป็นเจ้าพนักงานในการสอบครั้งนี้แม้จะเป็นเพียงกรรมการสอบสัมภาษณ์ก็ตาม หน้าที่ในการสอบย่อมคลุมถึงการสอบตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งจนถึงการสอบเสร็จสิ้น หากเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เฉพาะในช่วงการสอบสัมภาษณ์ เท่านั้นไม่ เมื่อจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ มีเจตนาทุจริตร่วมกันนำเข้าสอบซึ่งมีความลับของทางราชการไปเปิดเผยให้ บ. กับพวก รู้ก่อนเข้าสอบ จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและฐานเป็นเจ้าพนักงานกระทำโดยมิชอบด้วยหน้าที่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับในราชการ และจำเลยที่ ๔ ที่ ๕ ซึ่งเป็นข้าราชการครูซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำผิดแต่มิได้เป็นกรรมการสอบมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๒ ที่ ๓

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๓๒/๒๕๔๘ การที่จำเลยนำสมุดบันทึกการประชุมในวันที่ ๑๕ และ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๘ ไปให้ จ. และ ส. ลงลายมือชื่อในบันทึกการประชุม ทั้งที่ไม่ได้มีการประชุม และบันทึกการงานการประชุมดังกล่าวระบุว่า ร. เป็นผู้จัดรายงานการประชุมการกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ ร. ผู้ที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมแต่มีชื่อเข้าร่วมประชุมและประชาชนทั่วไปในตำบลท่าเรือ ทั้งเอกสารที่ทำปลอมขึ้นนั้นเป็นบันทึกการงานการประชุมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการปลอมเอกสารราชการตาม ป.อ. มาตรา ๒๖๕ เมื่อจำเลยซึ่งเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ท่าเรือมีหน้าที่ขออนุมัติข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๓๘ จากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือเพื่อนำเสนอนายอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชอนุมัติ จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้นตาม ป.อ. มาตรา ๑๖๑ และการที่จำเลยลงลายมือชื่อรับรองสำเนารายงานการประชุมทั้งสองครั้งดังกล่าวในสำเนาข้อบังคับเรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๓๘ ว่ามีการประชุมจริง จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รับเอกสารรับรองเป็นหลักฐานว่าการอย่างใดได้กระทำความผิดนั้นอันเป็นความเท็จตาม ป.อ. มาตรา ๑๖๒ (๑) และจำเลยเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ และประชาชนในตำบลท่าเรือ โดยการนำงบประมาณมาจัดประมุขให้ผู้รับเหมาทำงานตามที่ตนเองต้องการ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๙/๒๕๔๗ จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจนับคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย จำเลยที่ ๑ จึงมีฐานะเป็นเจ้าพนักงาน จำเลยที่ ๑ ได้หยิบบัตรเลือกตั้งใส่ในซองที่สวมใส่แล้วเดินออกไปยังจุดนัดพบกับ ต. เพื่อให้ ต. ต่อจากนั้นได้กลับมายังที่หน่วยเลือกตั้ง จนเวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ขออนุญาตออกไปทำธุระข้างนอกและไปหา ต. กับพวกรวม ๓ คน แล้วนำบัตรเลือกตั้งกลับมายังหน่วยเลือกตั้ง จากนั้นจำเลยที่ ๑ ได้ล้วงเอาบัตรเลือกตั้งจากในซองออกมาใส่กล่องบัตรดี บัตรเลือกตั้งทุกแผ่นมีการกากบาทเครื่องหมายไว้แล้ว การกระทำของจำเลยที่ ๑ ย่อมเป็นที่เห็นได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้กระทำให้โดยมีเจตนาที่จะมิให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ยังเป็นการทำให้บัตรเลือกตั้งเสียหายไม่อาจนำไปใช้การได้อีก อันถือได้ว่าเป็นการทำให้ผู้มีหน้าที่จัดการเลือกตั้งครั้งนั้นได้รับความเสียหาย การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๖๑/๒๕๓๘ จำเลยเป็นข้าราชการครู มีหน้าที่ปฏิบัติราชการของวิทยาลัยเทคนิค ร. ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ควบคุมการก่อสร้างต่อเติมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ส. ซึ่งเป็นงานราชการของวิทยาลัยเทคนิค ร. จำเลยจึงมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมการก่อสร้าง ปรับปรุงต่อเติมอาคารวิทยาลัยอาชีวศึกษา ส. ดูแลรักษาวัสดุที่เหลือใช้จากการก่อสร้างการที่จำเลยให้ ก. นำเหล็กไลท์เกจ อันเป็นวัสดุที่เหลือใช้ซึ่งอยู่ในหน้าที่ความดูแลรับผิดชอบของจำเลยไปเก็บไว้ที่ร้าน ก. และให้ ก. เอาเหล็กดังกล่าวไปเสียจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้เกิดความเสียหาย แก่กรมอาชีวศึกษา และเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ผิด ป.อ. มาตรา ๑๕๗

๓. โทษของการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐(๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลาดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ภาคผนวก

คำสั่งอำเภอกุเพียง ที่ ๙๘ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานด้านการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ให้ข้อมูลว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงทำให้เกิดโรคต่างๆที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมากกว่า ๖๐ โรค เกิดผลกระทบของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การใช้ความรุนแรงทั้งในครอบครัวและสังคม รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาและเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจนผ่านการพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันเยาวชนและประชาชนทั่วไปให้ลดหรือมิให้เสพอบายมุขโดยเฉพาะเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และสภานิติบัญญัติได้ผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไปโดยมีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ โดยมีต่อมาว่ารัฐบาลยุคการบริหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้มีการออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๘ ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีก ๘ ฉบับ และมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๖๐

ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวและเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเขตพื้นที่อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน ทางอำเภอกุเพียงจึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานด้านการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อำเภอกุเพียง จังหวัดน่าน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ดังต่อไปนี้

๑.คณะกรรมการที่ปรึกษาและอำนวยการ

๑.๑ นายตลภาค เนตรใส	นายอำเภอกุเพียง	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒ พันตำรวจเอกมนตรี ยอดเมือง	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรกุเพียง	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๓ นายชัยพล โรจนวิสิฐ	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครองอำเภอกุเพียง	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๔ นายสุเทพ แปงเครื่อง	หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง อำเภอกุเพียง	คณะกรรมการ
๑.๕ นายประทุน สุยว	ปลัดอำเภอฟายความมั่นคง	คณะกรรมการ
๑.๖ นายแพทย์ชินรินทร์ ดีปินตา	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกุเพียง	คณะกรรมการ
๑.๗ พันตำรวจโทประสิทธิ์ กะลาสี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลฝายแก้ว	คณะกรรมการ

๔.ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาข้อตกลงหรือมาตรการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการจำหน่ายและ
บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับชุมชน

๒.คณะกรรมการด้านการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับอำเภอและตำบล

๒.๑ นายชัยพล โรจนวิสิฐ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครองอำเภอภูเพียง ประธานคณะกรรมการ	
๒.๒ พันตำรวจเอกมนตรี ยอดเมือง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรภูเพียง รองประธานคณะกรรมการ	
๒.๓ นายประทุน สุยว ปลัดอำเภอฝ่ายความมั่นคง	คณะกรรมการ
๒.๔ พ.ต.ท.วิรัตน์ เตชะแก้ว รองผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรภูเพียง	คณะกรรมการ
๒.๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรภูเพียงที่ได้รับมอบหมาย	คณะกรรมการ
๒.๖ นางอนินดา เตชะเวชเจริญ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.ท่านาว	คณะกรรมการ
๒.๗ นางจรรยา จุวรรณ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.นาบึง	คณะกรรมการ
๒.๘ นางสนธยา มโนชัยวุฒิกุล พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.ม่วงตีด	คณะกรรมการ
๒.๙ นายเสกสันต์ เวียงนาคเกริกโกวิท นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	คณะกรรมการ
๓.๗ นายณรงค์รัตน์ ดีสุยา พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.น้ำเกียน	คณะกรรมการ
๓.๘ นายธนาวุฒิ แสงสูง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.น้ำแก่น	คณะกรรมการ
๓.๙ นางเรวดี ทิพย์กumar นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ รพ.สต.เมืองจ้ง	คณะกรรมการ
๓.๑๐ นางจันทร์ดี เตชะนันท์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.บ้านเมืองจ้ง	คณะกรรมการ
๓.๑๑ นางรัตน์มณี ศิริ ผู้อำนวยการ รพ.สต.ฝายแก้วหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย	คณะกรรมการ
๓.๑๒ นางสาวรุ่งนภา แก้วอ้อย พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.สต.บุปผาราม	คณะกรรมการ
๓.๑๓ นางบัวพิศ ธนะจักร ผู้อำนวยการ รพ.สต.ดงป่าสักหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย	คณะกรรมการ
๓.๑๔ นายบุญน้อม ชัดเงางาม ผู้ใหญ่บ้านป่าหัด	คณะกรรมการ
๓.๑๕ นายประเสริฐ เอียดคง สารวัตรกำนันตำบลน้ำเกียน	คณะกรรมการ
๓.๑๖ นายวิสูตร งานมูลเขียว สารวัตรกำนันตำบลน้ำแก่น	คณะกรรมการ
๓.๑๗ นายทรงศักดิ์ จุมปา ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหาดผาชน	คณะกรรมการ
๓.๑๘ นายมนัส อินทโกชน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านสบยาว	คณะกรรมการ
๓.๑๙ นายไพโรจน์ กันพัน ผู้ใหญ่บ้านสบยาว	คณะกรรมการ
๓.๒๐ ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่ในอำเภอภูเพียง	คณะกรรมการ
๓.๒๑ ประธานชมรม อสม.ตำบลทุกตำบลในอำเภอภูเพียง	คณะกรรมการ
๓.๒๒ ประธาน ชมรม อสม.หมู่บ้านทุกหมู่บ้านในอำเภอภูเพียง	คณะกรรมการ
๓.๒๓ นายวิฑริส ธงเงิน นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	คณะกรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่

๑.ดำเนินการตรวจแนะนำ ป้องปรามผู้ประกอบการ ผู้จำหน่ายและผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน
เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑ และประกาศสำนัก
นายกรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๕๑ และดำเนินงานในบทบาทพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๖ มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๓๗
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑

๒.ลงบันทึกแบบฟอร์มการตรวจแนะนำ แบบฟอร์มการบันทึกฐานความผิดและชี้แจงให้ผู้กระทำความผิดได้รับทราบฐานความผิดและบทระวางโทษตามกฎหมายเป็นรายมาตราและแต่ละฐานการกระทำผิด

๓.พิจารณาดำเนินคดีต่อผู้ฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามอำนาจของเจ้าพนักงานกฎหมายอาญา

๔.เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ที่เกี่ยวข้อง (เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา) ส่งสำนวนการสอบสวนและการเปรียบเทียบปรับให้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน กรณีที่มีการดำเนินคดีความหรือเปรียบเทียบปรับ

๕.รายงานผลการดำเนินงานตรวจป้องปรามหรือดำเนินคดีให้กับคณะกรรมการอำนวยการได้รับทราบ

ในการนี้ ให้ผู้ที่มีรายชื่อดังปรากฏตามคำสั่งนี้ได้ถือปฏิบัติตามนัยของคำสั่งโดยเคร่งครัด หากเกิดข้ออุปสรรคใดๆอันเกิดจากการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานได้รับทราบเพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวต่อไปและให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้จนกว่าจะสิ้นสุดปีปฏิทินพุทธศักราช ๒๕๖๑ หรือมีคำสั่งอื่นใดที่เป็นการยกเลิกคำสั่งฉบับนี้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ) ดลภาค เนตรใส

(นายดลภาค เนตรใส)

นายอำเภอภูเพียง